

עפ"א 30442/23 - מחמוד גדייר נגד ועדת מקומית לתכנון ובניה גבאות אלוניים

בית המשפט המחויזי בחיפה

2024 מארץ 04

עפ"א 30442-07-23 גדייר נ' ועדת מקומית לתכנון גבאות אלוניים

בפני כב' הנשיא רון שפירא
מערער
מחמוד גדייר ע"י ב"כ עו"ד ש. בלומנפלד
נגד
ועדה מקומית לתכנון ובניה גבאות אלוניים
משיבה

ע"י ב"כ עו"ד טארק חטיב

פסק דין

הרקע לערעור ופסק דיןו של בימ"ש קמא:

בפני ערעור הנאשם על הכרעת הדין של בימ"ש השלום בעכו (כב' השופט עמית רוזנס), שניתנה במסגרת תוי"ב 16-11-2013 ב-20.06.22 בימי 23013-23014 בחוקן במקראין בביר אל מסור שייעודם חקלאי וזאת בגין חוק התכנון והבנייה, התשכ"ה - 1965 (להלן: "החוק"). **למען הסדר יzion כי העונש שנגזר על המערער בבית משפט קמא הוא עונש שהוסכם בין הצדדים, זאת בכפוף לשמירה על הזכות לערער על הכרעת הדין.**

במסגרת גזר הדין הוטלו על המערער עונשים של תשלום קנס בסך 700,000 ₪ או 70 ימי מאסר תמורה; התחייבות כספית על סך של 700,000 ₪ שלא לבצע איזה מן העבירות בהן הורשע בתיק זה או עבירות דומות, כנוסחן לאחר תיקון 116 לחוק בתוך 3 שנים החל מתום 6 חודשים מיום גזר הדין; חיוב בכפל אגרה בסך 53,120 ₪; חיוב להרס את המבנה כמפורט בכתב האישום לא יותר מאשר בתום 6 חודשים מיום גזר הדין וכן נאסר עליו לעשות כל שימוש בבניה הנ"ל החל מאותו מועד; מאסר מותנה בן 3 חודשים למשך 3 שנים החל מתום 6 חודשים מיום גזר הדין והתנאי שלא יבצע איזה מן העבירות בהן הורשע במסגרת תיק זה במהלך תקופת התנאי.

במסגרת כתוב האישום המתוקן בשלישית צוין כי המערער ביצע עבודות בניה ושימוש במקראין באדמות ביר אל מסור לפי היפות הבאה:

1. מיום 25.08.15 ובמועדים נוספים לאחר מכן במקראין סככה בשטח של כ-150 מ"ר, עשויה מוטות ברזל, לוחות עץ וכיסוי עשוי נילון ובד. החל מאותו מועד השתמש בסככה ובשטח של כ-150

מהמרקען, כולל את הסככה הנ"ל, שימוש חורג, ממשטלה מסחרית, זאת עד לחודש 16/12.

.2. במהלך חודש 12/16 הרס את הסככה הנ"ל והקים סככה אחרת, במקום סמוך בהם מקרקעין, בשטח של כ-220 מ"ר, עשויה מוטות עץ וכייסי מחומר קל, מעל ריצפת בטון, ותוספת של סככת צל על עשויה קורות עץ בשטח של כ-210 מ"ר. ממועד הקמת הסוככות הללו ועד מועד הגשת כתב האישום עשו שימוש בסוככות ובשטח של כ-1 דונם מהמרקען, כולל בתוכו את שתי הסוככות, שימוש חורג ממשטלה מסחרית.

.3. בחודש 2/18 נמצא כי בנה במרקען, בנוסף על המבנים הנ"ל, סככה חדשה נוספת בשטח של כ-400 מ"ר, עשויה מוטות עץ וכייסי פלסטי, וכן ביצע הקירה של שטח נוסף של כ-25.02.18 ועוד הגשת כתב האישום השימוש בשטח כולל של 2 דונם מן המקרקען, בסך הכל, כולל הסככה החדשה, שימוש חורג ממשטלה מסחרית.

העבודות והשימוש שביצעו במרקען כאמור, בוצעו ללא היתר בניה, על אף שהם טעונים יותר ובניגוד ליעוד החקלאי של המקרקען, למטרת מסחר - ממשטלה. "עוד המקרקען על פי תכנית החלה עליהם (ג' 14093) היו לחקלאות. כמו כן, מדובר בקרקע חקלאית מוכרזת (על פי אכרזה מיום 6/8/92, י"פ 4031).

ביום 15/09/15 ניתן צו הפסקה שיפוטי להפסקת בניה ושימוש במרקען (לפי סעיף 239 לחוק כנוסחו אז) וצו למניעת פעולות (לפי סעיף 246 לחוק כנוסחו אז). הצו תוקן בהחלטה מיום 15/09/16 והומצא למערער באמצעות אחיו ביום 15/10/18. בנגדו לאמור בצו ולאחר מכן קיבל אותו, המשיך המערער לבצע את השימוש במרקען ובמבנים שהקים ממשטלה מסחרית, תוך הפרת הצו, עד ליום 17/10/24 לפחות.

המערער היה במועדים הנ"ל ובכל עת רלוונטי המחזיק והשתמש בפועל במרקען, המבצע בפועל של העבודות והשימוש במרקען, האחראי לביצוע העבודות והשימוש מי שモטלת עליו החובה להשיג היתר כדין.

סעיפים האישום שייחסו למערער בכתב האישום הם:

.א. ביצוע עבודות במרקען ושימוש במרקען הטעונים היתר ללא היתר ובטעיה מהוראות תכנית לפי סעיפים 204(א)+(ב) לחוק, בנוסף לפני תיקון 116, עד ליום 24/10/17.

.ב. אי קיום צו הפסקה שיפוטי לפי סעיף 240 לחוק, בנוסף לפני תיקון 116, עד ליום 17/10/24.

.ג. ביצוע שימוש אסור במרקען לרבות שימוש בניגוד להוראות תכנית, לפי סעיף 243(ד) לחוק, בנוסף לאחר תיקון 116, החל מיום 25/02/18.

.ד. ביצוע עבודה אסורה במרקען לרבות עבודה בניגוד לתקנית, לפי סעיף 243(א) לחוק, בנוסף לאחר תיקון 116, החל מיום 25/02/18.

כפי שצוין במסגרת הכרעת הדיון, המערער כפר בכל עובדות כתוב האישום. בסיכוןיו התייחס לארבעה נושאים בלבד: לא הוכח ברמת הוודאות הנדרשת בהליך הפלילי זיהוי המקרהען שביהם בוצעו העבادات והשימוש שייחסו לו; לא הוכח שידע על צו ההחלטה השיפוטית והוא אף לא נחקר בגין הפרתו; כתוב האישום הוגש בשינוי של כשנתיים לאחר גילוי העבירה; המאשימה נקטה כלפי אכיפה ברורנית.

לגביו זיהוי המקרהען טען המערער כי המסמכים שהוגשו על ידי האדריכל לא הוגשו כחו"ד מומחה וכן אינם קבילים ואין להם משקל רב, כי פلت המחשב שהזוא על ידו אינו עומד בדרישות סעיפים 35 ו-36 לפיקודת הריאות, כי העד אינו מומחה במחשבים ואני יודע איזה מערכת הגנה יש על המחשבים וכי הנתונים ששימשו בסיס לכתיבת ת/1 ו-ת/2 אינם מודיעתו האישית של האדריכל אלא מעודות שמוועה מפי המפקח. עוד נתען כי חוקר המשטרה העתיק את מספרי הגוש והחלקה מתיק החקירה ולא הציג בפני המערער התמונה של המבנה בעת חקירתו. נתען כי עדותו של מפקח הבניה אינה יכולה להועיל שכן עליה ממנה כי הגיע למקום על בסיס חומר שנאנסף על ידי מפקח קודם שאינו עד תביעה ולא ניתן להסתמך על ידיעתו האישית של המפקח שכן הוא עצמו העיד שאינו יכול לזכור את כל מספרי הגושים והחלקות. נתען כי קואורדינטות נ"צ שהוצגו לא הוכיחו על פי כללי פיקודת הריאות. המשיבה טענה כי המפקח נחקר ארוכות בעניין זה והוכיח את המיקום המדויק של המבנים. יתרה מכך, אין מחלוקת שהמערער ביצע את הבניה של הסככות והשימוש בהן ובמקרהען כמשתלה ומיקום ביצוע העבירה נדרש רק לצורך הוכחת האישום כי העבודה והשימוש נעשו בניגוד לתקנות החלות על המקרהען.

בימ"ש קמא קבוע כי אין כל משמעות למיקום המדויק של המבנים ברמת נ"צ כל עוד המבנים נבנו באותו גוש וחלקה והתקניות החלות על המקרהען הן אותן תכניות. צוין כי מפקח הבניה העיד כי הוא משתמש במפקח אצל המשיבה כ-23 שנה. לדבריו, הגיע לשטח הנדון לאחר שקיבל תיק פיקוח ממפקח קודם שעבד בשטח לפניו. הוא הכיר את המקום במדויק מכיוון שהוא עבד בכפר ומכיר את כלו. כשהגיע לשטח ביצע איתור נ"צ באמצעות אפליקציה ייעודית של רשות הקואורדינטות של מדינת ישראל במכשיר הטלפון הסלולרי שלו. לאחר שוחרר למשרדי המשיבה נכנס למערכתGIS במבחן המשיבה, הzin את הנ"צ וקיבל את מיקום האתר בו היה כולל מספרי גוש, חלקה ויעודי קרקע. עוד העיד המפקח כי איתר את השטח הרלוונטי על פי מצאים רבים בשטח, כולל מיקום תחנת דלק סמוכה, בנייה בשטח, הכביש הדורמי הראשי נצרת-ספרעם, המחלף, הכביש בכינסה לכפר והוביל החקלאי שמוליך לדרכ החקלאית המערבית. בנוסף לבדיקה במבחן הוועדה העיד המפקח כי הוא מכיר את מספרי רוב הגושים והחלקות בכפר, כמעט בעל פה, נוכח עיסוקו הרב בעבירות בניה שם. עוד הסביר המפקח כי מערכתGIS מאפשרת לו לראות צילומי אויר, יעודי קרקע, גושים וחלקות גם מבלי לספק נ"צ ספציפי.

נקבע כי הסתכבות של מפקח בינה בעלי ניסיון על תלמידיו אויר ולאחר מכן ירידת לשטח והתרשם ממראה עיניים הוכרה בפסקה כמקור מידע מהימן מספיק לצורך איתור זיהוי המקרהען, אף ללא צורך בהציג תלמידי האויר עצמו כראיה. נקבע כי מדובר במפקח ותיק עם היכרות עמוקה של השטח הרלוונטי ועדותנו נמצא על ידי בימ"ש קמא אמינה למגרי וחסרת פניות. נקבע כי העדות הייתה עקבית, מקצועית, יסודית ומפורטת. המפקח התייחס למכלול הפעולות שביצע לצורך חקירתו, הבahir את האמצעים בהם נקט כדי לאתר נתונים, כולל פירוט ממצאים בשטח, שימוש בתצ"א ובמערכתGIS. עדותו השתלבה היטב עם יתר הראיות והנתונים. בימ"ש קמא ציין עוד כי על פי הפסקה אין מנעה לעשות שימוש במערכתGIS על ידי מפקח מנוסה, אשר ביקר בשטח והתרשם ממראה עיניו, כדי לקבוע זיהוי ואיתור של מקרהען, ברמת ההוכחה הנדרשת במשפט פלילי. כן צוין כי המשיבה סיפקה עוד ראיות טובות מאוד ובעלות

משקל לבסס עוד יותר את ממצאי המפקח.

צוין כי על פי עדות המפקח שלא נסתרה, המגובה במצרים ודוחות פוליה שערר, המערער עצמו נמצא בשטח, במהלך כמו וכמה ביקרים שערר המפקח במקום, ובו במקום קשר עצמו המערער למקראקיין והודה בביצוע המעשים המזוהים לו בכתב האישום. נקבע כי המערער מסר בפניו מפקח הבניה הודה בהן והוא ביצוע המעשים המזוהים לו במקראקיין ואף אישר והודה בכך שקיבל צו הפסקה שיפוטי והפר אותו באמצעות ביצוע עבודות בניה ושימוש במקראקיין. אף בהודעה שמסר המערער במשטרה ביום 17/14/13 (ת/3) הוטה בו כי ביצע בניית משתלה במקראקיין הנזקאים בכתב האישום - בשטח חקלאי הנמצא בסמוך לתחנת דלק ילו בכניסה לביר אל מס' 10361 חלקה 19 - ללא אישורים מתאימים והמעערער הודה בביצוע המעשים שייחסו לו במקראקיין אלו.

עוד צוין כי בבית המשפט קמא המערער בחר לא להביא כל ראיות מטעמו ובכך שלל מעצמו את האפשרות לסתור עובדות שמסר בהודעותיו. צוין כי בנוסף לזהוי המקראקיין על ידי המפקח, שדי בו כשלעצמו לצורך זהויי המקראקיין, המערער קשר עצמו למקראקיין לעבודות ולשימוש הנזקאים בכתב האישום ודיבך לצורך זהויי המקראקיין ומיקום ביצוע העבודות והשימוש מעבר לכל ספק סביר. נקבע כי אין בענות המערער כדי להקים ספק סביר, אף לא בקשר, שהמקראקיין אליו התיחסו בהודעותיהם היו המקראקיין הספציפיים אליהם מתיחס כתוב האישום בהם בוצעו העבודות והשימוש המפורטים בכתב האישום. נקבע גם כי טענות הסניגור בסיכומים כי דברי המפקח בעניין היכרות אישית עם השטח היו בוגדר עדות כבושא אף הן חסרות כל ממש. המפקח ציין בדו"חות פרטים בדבר איתור זהויי המקראקיין כעובדות מבלי לצין כל אמצעי משני שבאמצעותו השתמש כדי לאתר פרטים אלו, כולל ידיעה אישית, ש查明ינו היא טריומיאלית ואין בכך כל פגם. משנשאל בחקירה נגדית על האמצעים בהם השתמש השיב על כך ומסר פרטים ובין השאר סיפר על היכרות רבת השנים שיש לו עם השטח. לא מדובר בגרסה עובדתית בקשר עם עבודות כתוב האישום עצמו, אלא בוגדר פירוט של אמצעים שננקטו כדי להשיג פרטים שנרשמו בכתב האישום בתגובה לשאלות הסניגור בלבד. נקבע כי אין צורך לרשום דברים אלו בדו"חות החקירה ואין בין זה לבין גרסה כבושא ולא כלום. עוד צוין בימ"ש קמא כי המקום המדוייק של המקראקיין בהם מבוצעת עבירה אינו חלק מהיסודות העובדתי של העבירות דין וכי שכן מנוסחות בחוק. לא נדרש הוכחת קואורדינטות נ"צ ברמת דיוק של סנטימטרים. אין בכך כדי לומר שאין צורך להוכיח את מיקום המבנים, ברמה הנדרשת לצורך הוכחת עצם ביצוע העבירה מעבר לספק סביר. יש להראה את הקביעה כי לא הוכח מיקום ודאי של המבנים למקראקים חריגים בלבד. נקבע כי המקראקיין זהה כראוי וכי טענות הסניגור בדבר חוסר איתור המקראקיין אין מקומות אף לא צל צל של ספק סביר בכך שהמעערער ביצע את המעשים המזוהים לו בכתב האישום.

בכל הנוגע לטענות בדבר ייעוד המקראקיין נקבע כי הוגש שני אישורי מידע תכוני (ת/1, ת/2), בהם נרשמו התכניות החלות על המקראקיין הנזקאים בכתב האישום וייעוד הקראקע במקום בו בוצעו העבירות הנזכרות בכתב האישום, שהוא חקלאי. זאת על רקע תלות מתוור תשריט התכנית המפורטת שחלה על המקראקיין, כולל מספרי גושים חלקיים וסימון המיקום של המבנים המפורטים בכתב האישום באמצעות חז או עיגול. האישורים הוגשوا באמצעות אורכם, האדריכל ימן אסעד. באשר לטענות הסניגור כי התשריט שנמצא על טפסי המידע התכוני לא נערכ על ידי העד, הינו בוגדר פלט מחייב של לא הוגש בהתאם לפקודת הראות ועדותו כרוכה במומחיות בתחום האדריכלות אך לא הוגש בדרך שלחו"ד מומחה, קבע בימ"ש קמא כי עדות האדריכל והמידע התכוני שערר לא נעמדו להוכחת איתור המקראקיין אלא להוכחת ייעוד המקראקיין ולמרות זאת הסניגור בחר לחזור אותו בחקירה נגדית רק בנושא איתור המקראקיין ולא בנושא התכניות

החולות ויעוד המקרקען זהו הייתה התייחסות לעודתו גם בסיכון.

בימ"ש קמא קבוע כי אין לקבל את הניסיון להגדיר את תשריט התכנית המפורטת המוטבע על גבי אישור המידע התכוני כפלט מחשב. תכנית מפורטת הינה בגדיר תקינה בת פועל תחיקתי/דבר חיקוק המפורסם ברשותם ואין צורך להוכיח אותה בדרך שמכוחים פלט מחשב. העובדה שתשריט התכנית נמצא על מדיהם ממוחשב ולא רק על ניר לא משנה דבר לעניין זה. הטענה לפיה יש לדרוש עדות של מהנדס מחשבים בכל פעם שמצואים תשריט ממוחשב הוועדה אינה מMIN העניין. אין כל מניעה שאדריכל העובד אצל המשיבה ובקיים בתכניות החלות על המקרקען יעתיק חלק מתשריט התכנית החלה לדף פרט המידע לצורך הצבעה על המקרקען הספציפיים על גבי התשריט. האדריכל העובד אצל המשיבה מסר בעודתו בביבהמ"ש פרטים עלAITOR המקרקען, ייעוד המקרקען והשימושים המותרים בהם. נקבע כי לא מדובר בעודות מומחה אודות סברות שבממוחיות אלא בעודות על פעולה טכנית של בדיקת התכניות החלות על יחידת הקראקע הספציפית ובדיקה ייעודי הקראקע של המקרקען על פי התכניות החלות. על כך נערכה תעודה עובד הציבור ובעניין זה לא נשאל ולא אותגר בחקירה נגדית ולא בסיכון. כן נקבע כי אין מנעה לשימוש עדות של עד מומחה בעל פה ללא הגשתה ערוכה CHOUD' קודם לכך. צוין כי תוכן המסמכים שנערכו על ידי העד הומצא לסניגוריה מבוגר מועד ולא הייתה כל מנעה להעיד לגבי המסמכים שערוך. די בתשתיית ראייתית זו כדי להוכיח את תחולתן של התכניות החלות על המקרקען ואת הוראותיה הרלוונטיות. מדובר בראשות קבלותה ומערער עצמו אישר בהודעות החוץ שמסר כי ייעוד הקראקע הוא חקלאי ולכן עובדה זאת הוכחה כנדרש.

באשר לצו ההחלטה השיפוטי שניtan ביום 10/09/15, במסגרתו ציווה ביהמ"ש על המערער לבצע במרקען הרלוונטיים ובמבנים שהוקמו עליהם כל שימוש או עבודות בניה כולל שימוש כמשתלה וכל שימוש אחר שלא תואם הוראות התכניות החלות, הסניגור טען כי המשיבה לא בדקה האם בוצע הצו השיפוטי והמערער הודה כי פעל באופן מיידי על מנת לבצע אותו. כן נטען כי לא הוכחה מסירה כדין והמשיבה לא עמדה בנטל להוכיח כי המערער ידע על אודות הצו.

בימ"ש קמא ציין כי בהודעה שמסר המערער בפני המפקח ביום 30/01/17 (ת/20) הוא הודה באופן ברור ומפורש כי קיבל את צו ההחלטה השיפוטי ולמרות זאת המשיך לבצע במרקען עבודות בניה ושימוש תוך הפרה של הצו השיפוטי. כמו כן, בהודעה נוספת שמסר בפני שוטר ביום 13/04/17 (ת/3) חזר ואישר שידע על הצו ואף שקיבל אותו לידי. נקבע כי טענת הסניגור כי לא הוביל למערער במהלך ההודעות שמסר באיזה צו מדבר נותרה סתמית בעלה. המערער עצמו בחר לא להעיד ולא לחתם הסבר לאיזה צו "אחר" התקoon בעת שניתן את הודעתו, אם בכלל היה צזה. נקבע כי לא ניתן להישמע לטענות ספקולטיביות כגון אלו ואין בהן, כאשר המערער בוחר לא להעיד בעניין ובכך מחזק דזוקא את הראיות נגדו, כדי להקים ספק סביר בהודעת המערער, אף לא בקשר. בנוסף צוין כי מטעם המשיבה העיד השילח מר סולימאן מוסטפא אשר אישר שהמציא את הצו השיפוטי לאחיו של המערער, חדר, המתגורר עם המערער, זאת לאחר שבירר עם קרוביו משפטותו הין מתגורר המערער ולאחר מכן אישר שהוא אחיו של המערער. נקבע כי עדות השילוח והודעתו של המערער מחזקות אלו את אלו וכי בקשר כדי להוכיח במידת ההוכחה הדרישה כי המערער קיבל את צו ההחלטה השיפוטי. כן נקבע כי עדות מפקח הבניה, דו"חות הפיקוח והצלומים שהוגשו לתיק ביהמ"ש, בנוסף על הודעות המערער עצמו, מבטים ראיות ומספיקות לחולתו להוכיח בנטל הדרוש כי המערער המשיך לבצע עבודות בניה ושימוש במרקען כמשתלה לאחר שקיבל את צו ההחלטה השיפוטי. מכיוון שהמערער טען בהודעתו כי לאחר שקיבל את צו ההחלטה הוא פירק את המבנים ובנה מבנים חדשים במרקען נקבע כי מדובר בהמשך ביצוע

עבודות בניה ושימוש בהם מקרים עין בוגדים להוראות הכו ותוך הפרתו.

בכל הנוגע להוכחת יתר עובדות כתוב האישום נקבע כי המערער לא כפר באופן ספציפי ביותר עובדות כתוב האישום, כולל אלו המיחסות לו ביצוע עבודות בניה ושימושים אסורים במרקען, ואף לא התייחס לכך בסיכומים כלל. לעומת זאת צוין כי עדותו של מפקח הבניה שהיתה אמינה לחלוון, בנוסף על המוצגים שאסף, ערך והפיק, כולל דוחות פיקוח, מזכירים, תמונות וסרטוטים, מבוססים ברמת ההוכחה הנדרשת את כל עובדות כתוב האישום, כולל בכל הקשור לביצוע העבודות והשימוש במרקען, היקפים ומועד הביצוע, היעדר היתר בניה, המשך ביצוע לאחר קבלת צו הפסקה שיפוטית ושאר העבודות המפורטות בפרק העבודות.

באשר לטענה בדבר شيء בהגשת כתוב האישום נקבע כי אין בטענה זו כדי להוביל לממן הגנה מן הצדק במקרה זה. כתוב האישום הוגש בחודש נובמבר 2016, זמן לא רב לאחר סיום פעולות החקירה הרלוונטיות. המערער המשיך לבצע את העבודות והשימוש במרקען כעבור נמשכת בכל משך תקופה זו ואף לאחר הגשת כתוב האישום, באופן שהצරיך לתקן את כתוב האישום ולעדכן אותו מפעם לפעם. המערער אף לא הראה כי נשללה ממנו בדרך כלשהי יכולתו להתגונן בשל הזמן שחלף עד הגשת כתוב האישום.

בכל הנוגע לטענת אכיפה בררנית נקבע כי לא הוכח על ידי המערער קבוצת שוין, לא הוכח האם מדובר באנשים שביצעו עבירות דומות וטענת האכיפה הבררנית נתענה בעלהמה. צוין כי המערער אישר בהודעות שמסר כי הוא היחיד שמבצע עבודות השימוש אסורים במרקען וכן אין ממש בטענות אלו. لكن נדחתה אף הטענה לאכיפה בררנית.

בסיכוםו של דבר נקבע כי כל עובדות כתוב האישום המתוקן הוכחו ברמת ההוכחה הנדרשת במשפט הפלילי והמערער הורשע בעבירות המיחסות לו בכתב האישום המתוקן.

לענין גזר הדין הגיעו הצדדים להסדר טיעון לעניין העונש ובימ"ש קמא גזר על המערער את העונשים המפורטים לעיל בהתאם להסדר הטיעון שהוצע.

טענות ב"כ הצדדים:

המערער טוען במסגרת הערעור את אותן טענות שהובילו ונדחו ביבם"ש קמא. טוען להעדר זיהוי המרקען, לאו קיימים צו הפסקה שיפוטי בהעדר ידיעה ולאכיפה בררנית. בכל הנוגע להעדר זיהוי המרקען טוען כי על גבי ת/1 ו-ת/2 מופיע תשריט שהאדריכל מטעם המשיבה לא ערכו אך הוגש באמצעותו וככתב על סמך מומחיותו של העד וכן הוא צריכים המוצגים להיות מוגשים כחו"ד מומחה בהתאם להוראות סעיף 24 לפקודות הראיות. טוען כי בהעדר חוו"ד מומחה המסמכים שהוגשו אינם קבילים או למצער משקלם הראייתי הינו אפס. מסמכים ת/1 ו-ת/2 הינם פלט מחשב, העד אינו מומחה במחשבים ואני יודע איזה מערכת הגנה יש על המחשבים. תשוביתו של העד מראים כי מדובר בפלט מחשב שאינו עומד בדרישות פקודות הראיות (סעיפים 36-35) וכן אינו עומד בתנאי הקבילות.

עוד טוען המערער בקשר לזהותי המקרען כי בימ"ש קמא הסתמן בקביעותו לגבי המקרען על היכרות אישית של המפקח אשר עובד במשרדי המשيبة 23 שנים, מערכת-hSIS וממצאים בשטח. נטען כי במקהה זה ההיכרות האישית של המפקח לא הספיקה ונאמר במפורש בעדות האדריכל כי הקורדייניות הינה אלה המoadאות את מקום הנכס. נטען כי הנתונים ששימשו בסיס לכתיבת ת/1 ו-ת/2 אינם מודיעתו של העד אלא עדות שסועה מפי המפקח גם מסיבה זו המסמכים אינם קבילים ולא ניתן להוכיח על פיהם את מקום המקרען מעל לספק סביר. נטען כי בחקירתו של המערער על ידי המפקח לא הייתה למפקח ידיעה אישית על מספר הגוש והחלקה. כן נטען כי לא הוצאה בפני המערער תמונה של המבנה ولكن מחקירה זו לא ניתן לדעת על איזה מבנה מדובר ובנוגע לאיזה מבנה נשאלו השאלות והשאבות התשובות. נטען כי המפקח העד כי הגיע למקום על בסיס חומר שהוא בתיק החקירה ונוסף על ידי מפקח קודם שאינו עד תביעה בתיק ואין בידו כוונת הקואורדינאות שהזנו במחשב באותו יום. נטען כי הקואורדינאות לא הוכיחו על פי כלל פקודת הראיות שכן מדובר בפלט מחשב והמפקח אינו איש מחשבים והוא יודע להיעיד לעניין אמצעי ההגנה. נטען כי במקרה זה המפקח העד כי יש לו היכרות עם המקרען ואולם לצורך וידוא המקום היה חייב להשתמש בקורסינטות. لكن נטען כי המשיבה לא הוכיחה את מקום המקרען נשוא כתוב האישום. עוד נטען כי אין בחומר הראיות רמז לכך שעורכי המסמכים עשו שימוש בידיעה אישית לצורך זיהוי הנכס וכן מדובר בעדות כבושא של עד תביעה שאין לה הסבר סביר.

בכל הנוגע לאי קיומ צו הפסקה שיפוטי טוען המערער כי לא הובהר במהלך החקירה באיזה צו מדובר. נטען כי המשיבה לא הוכיחה כי המערער נחקר על אי קיומ הצו השיפוטי המוזכר בכתב האישום. לא הוכח כי המערער או אחיו הם אלה שקיבלו את הצו ולא ניתן לדעת מי האדם שקיבל את המעטפה שכן אין פרטים מלבד שם ואמירה מפי כי הוא אחיו של המערער. נטען כי העובדה שהמערער בחר שלא להיעיד אינה משלימה את החסר.

באשר לטענת אכיפה בררנית טוען המערער כי לדברי עד המשיבה הוצאו זימונים לחקרות חדשות אחרים שמוועדים כבאים בנסח אך הם לא הגיעו לחקירה ואין בכתב פועלות חקירה אחת השוללת את מעורבותם בתיק זה. המשיבה לא נתנה הסבר מדוע ישם חסודים רבים נוספים אך רק המערער הוואשם. لكن נטען לאכיפה בררנית שאין לה הסבר.

המשיבה טוענת כי הערעור סב סבב מהימנות עדים והתרשות הערכמה הדינית מעדיותיהם ואין מדובר בחריג המצדיק התurbות של עריכת הערעור במצבם הערכמה הדינית. עוד נטען כי המערער בחר לא להיעיד ושתיקתו מהווה חיזוק וסייע לראיות שהציגה המשיבה ליבם"ש קמא לשם הוכחת עובדות כתב האישום, רכבי וייסודות העבירות. במקרה דן לא הייתה כל גרסה מטעם המערער או ראייה הסותרת את ראיות המשיבה. כן נטען כי התשתית הראייתית שהונחה בפני בימ"ש קמא, שכלהו שלוש חקירות שבמסגרתן הודה המערער במיחס לו, הינה מוצקה ואשמו של המערער הוכח מעל לכל ספק סביר. נטען כי שאלת היות-hSIS נמנה על עקרונות הידיעה השיפוטית או לא, לא עומדת במרכז נימוקי הכרעת הדיון, אלא בימ"ש קמא בוחן את המארג הראייתי שלו והגיע למסקנה כי המשיבה הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את אשמו של המערער.

בכל הנוגע לאיטור זיהוי המקרען טוענת המשיבה כי עד התביעה מס' 1, מפקח הבניה מטעם המשיבה, העד כי הוא הנדסי בניין במקצעו, משמש כמפקח אצל המשיבה כ-23 שנה וכ-20 שנה שהוא המפקח ואחראי על היישוב ביר אל מכוסר. בימ"ש קמאקבע כי מדובר בפקידות ותיק עם היכרות מעמיקה של השטח הרלוונטי ועדותם נמצאה אמינה

וחסרת פניות. נטען כי המפקח נחקר ארוכות על זהותו ואיתור מיקום המקרקעין והשיב כי הוא הגיע למקום לאחר שקיבל לידי את תיק החקירה, הוא ידע להיכן להגיע, ذكر את המיקום במכשיר הטלפון שהוא ברשותו ולאחר מכן הגיע את הנ.צ. במערכת GIS במשרדי המשטרה וקיבל את מספרי הגוש והחלוקת. המפקח הסביר שדקירתה הנ.צ. לא נועדה לקביעת המיקום הנוכחי, אלא לאמת שהוא אכן נמצא במקום הנוכחי. המפקח הסביר שלא הסתפק בדקירתה הנ.צ. אלא זיהה את המיקום באמצעות מה שנמצא מסביב, במקרה זה תחנת הדלק. בנוסף העיד כי הוא מכיר בעל פה את מרבית הגושים והחלוקות בביר אל מכוסר משום שהוא עובד באזורי מזהה 20 שנה ולמד להגיע לכל מקום ברכבת כאשר הוא מגיע למקום מסוים הוא יכול לדעת מה הגוש והחלוקת של המקרקעין. המפקח העיד גם כי בשטח קיימים רבים המצאים שהוא מכיר ולפיהם ניתן לאתר ולזהות את המקרקעין וציין כי בסמוך למבנה קיימת תחנת דלק וקל לאתר ולזהות את המקרקעין. המפקח הדגיש כי מדובר במכלול של מספר דברים. העובדה שלא ידע כמה גושים וחלוקות יש בביר אל מכוסר אינה פוגעת בהימנותו עדותו לפיה הוא מסוגל לזהות את מספר הגוש והחלוקת כמעט בכל מקום בביר אל מכוסר. המפקח הסביר שבאותה עת לא היה נהוג לרשום את הקואורדינטות שהוא דкар בשטח ושאותן היזן למחשב. כן הסביר שהוא לא היה צריך לקובאordinatas כדי לדעת מהו הגוש והחלוקת, הן משום שהוא מכיר את השיטה והן בכך קיימים של מצויים בשטח כגון תחנת הדלק.

המשיבה טעונה עוד כי המערער הודה במיחסו לו, בהודעות שמסר במסגרת חקירותו, ולא הכחיש את זיקתו לחילקה 19 בגוש 10360 ואף מסר בחקירותו ת/20 את מספרי הגוש והחלוקת הן במשרין והן בעקביפין. באשר לאפליקציה עמה עובד המפקח לאיתור הנ.צ. נטען כי מדובר בראשיה קבילה שימושה אינו מכريع. כן נטען כי מיקום ברמת-ה-נ.צ. של העובדה האסורה אינו חלק מהיסוד העובדתי של הערים, במיוחד כשל גרסה הסותרת כי העובדה האסורה בוצעה באופןו גוש וחלוקת והתקינות החלות על המקרקעין הן אותן יותר גדול המכסה מעבר ל-ג.צ. מסוים או חילקה מסוימת. נטען כי המפקח ביקר בשטח מספר פעמים ותיעד את כל מה שקהל בשוחיו במקומות ודוחות פועלה שהוגשו לבימ"ש קמא. המפקח פגש את המערער במקרקעין וחקר אותו בשתי הזדמנויות תחת זהירה והמערער הודה בפניו במיחסו לו בכתב האישום וכל זה לא נסתה. מיקום המקרקעין נקבע על סמך מכלול של דברים, בעיקר הידע של המפקח, מצויים אחרים בשטח שהוכחו באמצעות תמונות והודעות המערער בעצמו שידע לציין את מספרי הגוש והחלוקת. נטען כי שקהל כל הריאות בנוסף לשימוש-B-GIS לא נשאר ספק היכן בוצעו הערים ומה ייעוד המקרקעין. נטען כי אין ולא יכולה להיות מחלוקת שהמערער ביצע את הבניה של הסככות והשימוש בהן ובמקרקעין כמשמעותה. מיקום ביצוע הערים נדרש רק לצורך הוכחות האישום כי העובدة והשימוש נעשו בנסיבות לתכניות החלות על המקרקעין. העובדה שהמפקח לא הציג למערער תמורה במהלך גביית הודיעתי או הציג תמורה ולא תיעד זאת אין בה כדי לס"ע למערער. המפקח הסביר שהמערער ידע היטב על מה הוא נחקר משום שנפגש עמו במקרקעין עשרות פעמים.

לטענת המשיבה, המפקח ביקר במקרקעין מספר רב של פעמים וכל ביקרו מתועד בזיכרון. מזכירים אלה הוגשו כמצגים לבימ"ש קמא. המפקח פגש את המערער במקרקעין מספר פעמים ותשאל אותו וניהל עמו שיחות. המערער קשר עצמו למקרקעין ולביצוע הערים ב-3 הזדמנויות בהן נחקר, פעמיים על ידי המפקח ופעם על ידי עת התביעה שהינו שוטר. נטען כי די בכך לצורך זיהוי המקרקעין ומיקום הערים מעבר לכל ספק סביר. لكن קבע בימ"ש קמא כי בנוסף על זיהוי המקרקעין על ידי המפקח, כדי בו כשלעצמו, המערער קשר עצמו למקרקעין, לעבודות ולשימוש הנזכרים בכתב האישוםandi בכך לצורך זיהוי המקרקעין ומיקום ביצוע הعبادות והשימוש מעבר לכל ספק סביר. נטען כי בכך שהמערער לא העיד ולא הביא ראיות מטעמו הוא שלל מעצמו את האפשרות לסתורעובדות שמסר בהודיעתיו כן שלל

את האפשרות לסתור מוצגים שהוגשו לבימ"ש קמא עצם אי מתן עדות מהוות חיזוק לכל ראיות המשפטיה שהוגשו וסיווע הין שנדרש סיווע.

בכל הנוגע לייעוד המקרקעין טוענת המשפטיה כי הגישה שתי תעוזות עובד ציבור - ת/1 ות/2 - ערכות על ידי האדריכל אימן אסעד. המפקח ערך מצר הצבעה, ת/14, שלפיו המפקח מצביע על המקרקעין ומפרט את פרטי המקרקעין, גוש, חלקה ו-ג.צ., ומגיש אותו למחלחת הרישוי לשם קבלת תעוזת עובד ציבור לגבי התנויות החלות על המקרקעין. לאחר שמחלחת הרישוי קיבלו את הנתונים מהמפקח, הוציא האדריכל את אישור המידע התכני שהינו תעוזת עובד ציבור, במסגרת מפורטים פרטי המקרקעין, מיקום, ניקום, ג.צ., התנויות החלות על המקרקעין וכן מפורט במסגרת ייעוד המקרקעין שהוקמה עליהם העבודה האסורה ובמקרה דן מדובר במקרקעין מושא כתוב האישום. בנוסף מופיע על גבי מוצג ת/1 צלום מתוך תשריט התכנית ומסומן עליו מיקום ביצוע העבירה. מוצג ת/1 מכיל מידע תכני שאינו שני במחלוקת, מפורסם ברשומות ובילקוטי הפרסומים ונגיש והוא בגדר חיקוק. נטען כי המידע התכני שמסר האדריכל אינו זהה מומחה כהגדתו בפקודת הראיות ולכן לא הייתה כל סיבה לעורר אותו בחו"ד. המהנדס עשה שימוש במידע שלו ובהכשרתו בתחום כדי לעורר את המוצג ת/1 אך לא כל עד שעשה שימוש במידע ובמומחים שלו אמר לעורר בחו"ד מומחה. לכן יש לדוחות את הטענה לפיה מוצג ת/1 הינו בחו"ד כהגדתה בפקודת הראיות ולא עורך בחו"ד. נטען כי התשריט שהועתק והודבק על גבי מוצג ת/1 אינו פלט מחשב, אלא מדובר בחלק מהתכנית שחללה על המקרקעין שנעודה לסמן את מיקום המקרקעין שלגביהם ניתן המידע התכני. ניתן היה לעורר את המידע התכני מבלי לצרף את התשריט מהתכנית והדבר לא היה פוגע במשקל הראייה.

באשר לאי קיום צו טוענת המשפטיה כי אכן באזהרה ת/3 הודיע למערער כי הוא נחקר בשל הפרת הוראה חוקית ולא צינה העבירה הספציפית אי קיים צו שיפוטי. נטען כי מדובר בשתי עבירות דומות. הפרת הוראה חוקית הינה עבירה כללית. אי קיום צו שיפוטי מהויה עבירה ספציפית לדיני התכנן והבנייה. במהותן מדובר באותה עבירה. נטען כי המערער ידע היטב על מה הוא נחקר והסביר לכל השאלות בצורה עניינית. הטיעות באזהרה, אם נפלה טעות, לא פגעה בזכותו והוא רשאי היה להיוועץ בעו"ד לפני החקירה ולשמור על זכות השתייה אולם בחר שלא לעשות כן.

המשפטיה טוענת כי הוכיחה את כל האמור בכתב האישום. התמונות והמצקרים שערך המפקח מတרים את העבודה האסורה שבנה המערער. בשלושת החקירות של המערער הוא הודה במיוחס לו. אישור מסירת צו הפסיקת המנהלי מהויה ראייה לידעתו של המערער לגבי צו הפסיקת המנהלי שהוצא נגדו וחרף זאת הפר אותו ביודען ובחר לא לקיימו. המידע התכני שמסר האדריכל מוכיח את המצב התכני של המקרקעין באותו תקופה. עדות פקיד ביהם"ש ותיק ביהם"ש שהזג כרואה מוכחים את הצו השיפוטי. נטען כי המערער בחר לא להעיד ומשמעות העניין כי הימנעותו עשויה ביהם"ש לשמש חיזוק וכן סיוע לראיות שהוגשו מטעם המשפטיה ככל שנדרש חיזוק או סיוע לראיות אלו. המערער לא הציג גרסה מטעמו, לא הביא ולא זמן עדים מטעמו. המערער כפר בכל האמור בכתב האישום מבלי לפרט טענות הגנה כלשהן וכן לא ניתן לדעת מהן טענותיו ומהי גרטתו לאמור בכתב האישום. لكن דין הערעור להידחות תוך חיוב המערער בהוצאות משפט.

המערער טוען בטענה לטענות המשפטיה כי מעולם לא ערער על מהימנות מי מעדי התביעה בתיק. כן נטען כי אין באই העדות המערער כדי להוות ראייה עצמאית ואין באই העדתו כדי להשלים את החוסרים. נטען כי המשפטיה טענה כי

התשתית הראיתית הינה מוצקה במיוחד לאור חקירותו של המערער ואולם התעלמה מהעובדה כי לא הוצאה כל תמונה למעערר ואף מהעובדה כי כל הנתונים אודוט מיקום הנכס הינם מפני המפקח ולא מפני המערער. נטען כי המשיבה מתיחסת להיכרותו האישית של המפקח עם השטח אך מתעלמת מכך כי המפקח עצמו העיד כי כדי לוודא שהוא במקום הנקן ושאין טיעות הוא עשה שימוש בקואורדינטות וכי הדקירה שנעשית היא על מנת לוודא את המיקום. כן נטען כי המשיבה טוענה שאין חשיבות כלל לעובדה שלא הוצאה של המפקח לתמונה ארם מטעם המשיבה העיד אחרית והשיב "נכון" לשאלת האם האמם בתור פקח אחראי לא הגינוי שלא יראה לו תמונה כי זה דבר מאד חשוב כדי לראות שהוא מדובר על אותו מבנה שהוא מדובר עליו. לגבי 1/1 ו-ת/2 נטען כי כל התיאור שהמשיבה טוענה לו בטיעוניה הינם בגדר עדות של ב"כ המשיבה. כן נטען כי המשיבה טוענת שעובדיה של אי קיום צו שיפוטי ועובדיה של הפרת הוראה חוקית הן דומות ארם מתעלמת מהעובדה כי אחת נושאת עונש מססר של שנה ואילו השנייה נושאת מאסר של שנים. נטען כי המשיבה התעלמה מהעובדה שבימ"ש קמא טעה עת קבוע כי ה-SIS הינו בגדר ידיעתו השיפוטית. נטען כי המשיבה התעלמה מהעובדה כי הקואורדינטות לא הוכחו כלל על פי כללי פקודות הראיות. כן נטען כי המשיבה התעלמה מהעובדת הכבושה של המפקחים לעניין ידיעתם האישית, התעלמה מהעדר ידיעתו של המערער בדבר הculo השיפוטי והתעלמה לחלוטן מטענת האכיפה הברנית.

דין והכרעה:

לאחר שבחןתי את טענות הצדדים, את הראיות והעדויות שהוצעו בימ"ש קמא, וכן את פסק דיןו של בימ"ש קמא הגיעתי למסקנה כי יש לדוחות את הערעור נגד הכרעת הדין, שכן אין מקום להתערב בממצאים ובקביעות שקבע בימ"ש קמא.

בכל הנוגע לטענות המערער נגד הכרעת הדין של בימ"ש קמא יש לקבוע כי מדובר בעיקר בטענות בדבר קביעות עובדיות וקביעות מהימנות שנקבעו במסגרת הכרעת הדין של בימ"ש קמא, אשר התרשם מהראיות והעדויות באופן שיר, שביהם"ש שלערכו אינם נוטה להתערב בהם [רע"פ 5856/15 **בשר נ' מדינת ישראל** (3.9.2015); ע"פ 111/99 **שורץ נ' מדינת ישראל** (21.8.2000); רע"פ 3154/11 **כמיס אליאס נ' מדינת ישראל** (15.05.2011); רע"פ 18/7789 **MICHAEL DAHAN נ' מדינת ישראל** (06.12.2018)]. אין זה המקירה המצדיק התערבות. גם לגופו של עניין איני סבור כי במקרה זה יש מקום להתערב בקביעותיו של בימ"ש קמא.

בכל הנוגע ליזוי המקיר עין קבוע בימ"ש קמא כי מפקח הבניה העיד כי הוא משמש כמפקח אצל המשיבה כ-23 שנים, כי הוא הגיע לשטח לאחר שקיביל תיק פיקוח ממפקח קודם שעבד בשטח לפניו, הוא הכיר את המקום במדויק מכיוון שהוא עובד בכפר ומכיר את כלו. בנוסף, כהגיון לשטח ביצע איתור נ"צ באמצעות אפליקציה "יעודית" של רשות הקואורדינטות של מדינת ישראל במכשיר הטלפון הסלולרי שלו ולאחר מכן למשרדי המשיבה נכנס למערכת ה-SIS במחשב המשיבה, היזן את הנ"צ וקיים את מיקום האתר בו היה כולל מספרי גוש, חלקה ויעודי קרקע. עוד העיד המפקח כי איתר את השטח הרלוונטי על פי ממצאים רבים בשטח, כולל מיקום תחנת דלק סמוכה, בניית בשטח, הכביש הדרומי נצרת-ספרעם, המחלף, הכביש בנבניהם לכפר והשביל החקלאי שמוביל בדרך החקלאית המערבית. המפקח העיד כי בנוסף על הבדיקה במחשב הוועדה הוא מכיר את מספרי רוב הגושים והחלקות בכפר, כמעט בעל פה, נכון ייסוקו הרבה בעקבות בנייתו שם. עוד הסביר כי מערכת ה-SIS מאפשרת לו לראות צילומי אויר, יעודי קרקע, גושים וחקלות, גם מבלתי לספק נ"צ ספציפי.

במקרה שבנדון מדובר בפסק דין ותיק עם היכרות מעמיקה של השטח הרלוונטי, אשר עדותו נמצאה על ידי בימ"ש קמא אמיןה וחסרת פניות. המפקח התייחס למכלול הפעולות והבהיר את האמצעים בהם נקט כדי לאתר את הננתונים, כולל פירוט ממצאים בשטח, שימוש בתצ"א ובמערכת GIS וכן עדותו השתלבת היטב עם יתר הראיות והנתונים. לא מצאתי מקום להתערב בקביעתו של בימ"ש קמא כי המשיבה סיפקה ראיות טובות ובעלות משקל לביסוס ממצאי המפקח אשר הינו בעל היכרות עמוקה עם השטח הרלוונטי והשתמש באמצעותם נספסים כדי לוודא את זהות המקרקעין. על כן יש להוסיף, כפי שציין גם בימ"ש קמא, כי המפקח העיד שהמערער עצמו נמצא בשטח במהלך כמה וכמה ביקורים שערך במקום בו במקומם קשור עצמו המעורר לacemarkקעין והודה ביצוע המעשים המוחשיים לו בכתב האישום, כפי שפורט בהכרעת הדין של בימ"ש קמא. בהודאותו אף ציין במפורש כי מדובר באותו גוש וחלקה. המעורר אף הודה שקיבל צו הפסקה שיפוטי והפר אותו באמצעות ביצוע עבודות בניה ושימוש במרקען (ת/20). גם בהודעה שמסר המעורר במשטרה (ת/3) הודה ביצוע המעשים שייחסו לו בשטח חקלאי הנמצא בסמוך לתחנת דלק "ילו" בכניסה לביר אל מסטור בגוש 10361 חלקה 19.

בנסיבות אלו המשיבה הביאה די והותר ראיות לעניין זהוי המקרקעין, מעבר לזהוי המקרקעין על ידי המפקח המנוסה, שדי בו כשלעצמו, והמקרקעין אף זוהה במסגרת הודיעוטו של המעורר עצמו כאשר הודה ביצוע העבירות במרקען שבנדון. המעורר מצדיו בחר שלא להעיד ולא להביא כל ראיות מטעמו ובכך שלל מעצמו את האפשרות לסתור עובדות שמסר בהודיעוטו, כפי שקבע בימ"ש קמא. על כן, אין מקום להתערב בקביעתו של בימ"ש קמא כי המקרקעין ומקום ביצוע העבירות זהוו מעבר לכל ספק סביר.

כפי שציינה המשיבה, בימ"ש קמא השתמש במידעה שיפוטית לגבי הגדרתה של מערכת GIS ולא לגבי היותה ראייה קבילה. בימ"ש קמא לא נתן הכרעת דין על יסוד המידע המונפק ממערכת זו בלבד, אלא על בסיס מארג ראייתי שלם הכלול גם את המידע שהופק ממערכת זו.

בנסיבות אלו אינני סבור כי יש מקום להתערב בקביעותיו של בימ"ש קמא בהכרעת הדין בכל הנוגע לזהוי המקרקעין וליעודם, אשר מבוססות על עדותו של המפקח שהינו מנוסה ומכיר את המקרקעין ואף עשה שימוש באמצעותם ובתוכנת GIS על מנת לאשר את זהוי המקרקעין. כמו כן, כפי שקבע בימ"ש קמא, המעורר הודה בחקירתו ביצוע העבירות תוך זהוי המקרקעין וייעודם והוא לא טען כי יש בידיים היותר בניה או כי הבניה לא בוצעה בגין תכנית הchallenge. המעורר אף הודה בחקירתו כי ביצע את העבודה והשימוש במפורט בכתב האישום באותו מקרקעין תוך הפרה של צו הפסקה שיפוטי. על כן, אין מקום לקבל את טענות המעורר נגד זהוי המקרקעין והפרת הצו השיפוטי.

כמו כן, כאמור לעיל, מדובר בקביעות עובדיות וקביעות מהימנות שקבע בימ"ש קמא בהכרעת דין מפורטת שנייתה על בסיס הראיות והעדויות שהוצעו בפניו ומהן התרשם באופן ישיר ואין מקום להתערב בהן. המעורר עצמו בחר שלא להעיד ולנסות להפריך את הראיות והעדויות שהובאו. על כן, לאור המפורט, לא מצאתי מקום לקבל טענות המעורר לעניין זהוי המקרקעין או הפרת הצו השיפוטי.

אין מקום גם לקבל טענות המעורר בדבר גרסה כבושא, כפי שפירט בימ"ש קמא. המפקח ציין בדוחות שכותב פרטיהם בדבר איתור זהוי המקרקעין בעבודות, מבל' לציין את האמצעים בהם השתמש באתר פרטיים אלו ואין בכך גם כי

שקבוע בימ"ש קמא. המפקח נשאל בחקירה הנגדית על האמצעים בהם השתמש ליזיהו המקרען ולכן השיב על כך ומסר פרטיהם, לרבות היכרות רבת שנים עם השתח. אין מדובר בגרסה כבושה, כפי שקבע בימ"ש קמא.

אין לקבל גם את טענות המערער בדבר היה אישורי המידע התכני (ת/1 ו-ת/2) פلت מחשב שלא הוגש בהתאם לתנאים שנקבעו בפקודת הראות. כפי שקבע בימ"ש קמא, תכנית מפורטת הינה בגדר תקנה בת פועל תחיקתי/דבר חיקוק המפורטם ברשותם ואין צורך להוכיח אותה בדרך שימושיים פلت מחשב. עדותו של האדריכל לגבי פרטי המקרען וייעודם התמקדה בעדות על פעולה טכנית של בדיקת התכניות החלות על הקruk ובדיקה "יעודי הקruk" ועל כך נערכה תעודה עובד הציבור. לא הייתה חובה להציג חוות דעת מומחה ב厶קה זה ולא הייתה מינעה להיעיד את העד לגבי המסמכים שערכ, כפי שקבע בימ"ש קמא. מדובר בראיות קבילות, תעוזות עובד ציבור, המוכיחות את פרטי המקרען וייעודם, זאת מעבר לכך שהמעערער עצמו אישר בחיקורתו את פרטי המקרען וייעודם, ומעבר לאמור בעדותו של המפקח שנמצאה מהימנה ולדוחות ולמזכירים שהוגשו באמצעותו, וכן עובדות אלו הוכחו כנדרש כפי שקבע בימ"ש קמא.

כך גם הוכחה הפרת צו הפסיקת השיפוטי, כפי שקבע בימ"ש קמא, מאחר שהמעערער עצמו הודה בחקירהתו בפני המפקח שקיביל את צו הפסיקת השיפוטי ולמרות זאת המשיך לבצע במקרען עבודות בניה ושימוש תוך הפרת הצו השיפוטי (ת/20 וכן בחקירהתו בפני שוטר - ת/3). המערער טען בעלה כי לא הוכח לאיזה צו שיפוטי התקיימה ההפרה וההודהה אך לא הצביע על צו שיפוטי אחר כלשהו שייתכן שאלו התכוון בהודאתו. לכן, כפי שקבע בימ"ש קמא, אין לקבל טענות המערער לעניין העדר ידיעה על הculo השיפוטי והפרתו.

יש לדחות גם את הטענות בדבר אכיפה בררנית אשר אין מצביות על פגיעה בשווין בין דומים. כאמור, המערער היה במקרען בזמן הביקורים של המפקח ואף הודה בביצוע העבירות ומסר שהוא היחיד שמבצע את העבודות והשימוש האסורים במקרען. لكن אי הגשת כתבי אישום כנגד יתר הבעלים הרשומים אינה אכיפה בררנית בנסיבות העניין, כפי שקבע בימ"ש קמא.

לאור האמור לעיל, איני סבור כי נפל בהכרעת הדין גם המצדיק התערבות ואני דוחה את הערעור נגד הכרעת הדין של בימ"ש קמא.

المذكريات تعبر عنك لب"כ הצדדים ولتك بימ"ש קמא.

נitan היום, כ"ד אדר א' תשפ"ד, 04
מרץ 2024, בהעדך הצדדים.
רון שפירא, נשיא